

[Rager.]

Forudsætninger. Det er altsaa noget ganske bestemt og konkret, det er nøjagtige Lovforskrifter, hvorefter Arbejds- og Forligsnævnet har at rette sig. Men nu kommer der her en Bemærkning om, at der til Vejledning, ikke engang til hele Arbejds- og Forligsnævnet, men kun til dets Formandskab, kommer en Udregning af et Pristal. Og saa siger jeg: Dette kan ikke med formelt rigtig Affattelse sættes ind i samme Lovparagraf. Det er for det første ikke Arbejds- og Forligsnævnet, det drejer sig om, nu er det kun Formandsskabet, og det er ikke noget konkret, der foreskrives, det er tværtimod fra anden Side, der skal tages Initiativ til Udarbejdelsen af nogle Oplysninger, der derefter skal tjene til Oplysning for Formandsskabet, altsaa kun for en Del af den Institution, for hvem § 2 i øvrigt gælder.

Det forekommer mig derfor, at jeg har ganske Ret i min Betragtning, og jeg vil henstille til Ministeren endnu en Gang, om vi ikke i Stedet for skulde forme Bestemmelsen som en Særparagraf, som § 2 a, hvorved man vilde have faaet Lovforslaget langt mere formelt korrekt affattet. Jeg kan ikke lide dette, man undertiden er tilbøjelig til — jeg forstaa, det er af Nemhedsgrunde for ikke at skulle ændre Paragrafnummeret o. s. v. — at sjuske med Affattelsen, og jeg synes, man der har samlet Ting i een Paragraf, som afgjort ikke hører sammen, idet de er henvendt til forskellige og i Bund, Karakter og Art grundforskellige.

Valdemar Thomsen: Der er al mulig Grund, forekommer det mig, til at paa-skønne den højtærede Ministers klare Svar. Det gik ud paa, at Vejledningen, der her gives Formandsskabet, ikke paa nogen Maade skal forpligte det. Dermed ligger det efter min Mening klart, at Lovforslaget er overflødigt, og det er en formildende Omstændighed ved dets Fremsættelse.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbo): Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Krag saaledes, at han ikke var helt tilfreds med mit Svar paa de Spørgsmaal, der var rettet til mig. Jeg ved ikke, hvad det var; jeg ikke havde svaret tilfredsstillende paa, men jeg forstaa jo, at det ærede Medlem fastholder Udvalgsbehandling, og saa maa vi se at faa opklaret, hvad det er, det ærede Medlem er i Tvivl om; naar det kommer til Stykket, kan det vist ikke være saa forfærdelig meget.

Det ærede Medlem henviste til, at jeg havde sagt, at Standardtøjet ikke var kommet frem endnu i en saadan Udstrækning,

at man statistisk, pristalsberegningmæssigt, kunde tage Hensyn til det, og mente, at jeg altsaa var kommet for tidligt med Lovforslaget. Jeg vil gerne gentage, at det er vel rimeligt, naar vi, som jeg sagde før, gennem mange og lange Forhandlinger og Overvejelser er kommet til et Resultat, at det da markeres paa den Maade, som her er sket. Jeg vil gerne tilføje, at det maa heller ikke glemmes, at vi maa tage i Betragtning de Vanskeligheder, der er ude omkring, og den Uro, disse Vanskeligheder afføder. Det kan næppe være det ærede Medlem Hr. Krag ubekendt, at der er megen Misfornøjelse i Arbejderklassen med Forholdenes Udvikling. Jeg tror, det vil være noget for overlegent ikke at tage disse Rørelser, som foregaar derude omkring, i Betragtning; og det vilde efter min Mening kun have bidraget til at skabe yderligere Vanskeligheder derude, hvis ikke vi var kommet til et Resultat, som dog i nogen Grad kan give Vejledning for, hvorledes man fremtidigt skal tage disse Spørgsmaal.

Dette Lovforslag er ingenlunde tilfredsstillende, det er ganske givet. Det, man havde ønsket, var en automatisk Lønregulering efter et skrælet Pristal. Det har ikke kunnet lade sig gøre. Der er vist megen Resignation over for den Argumentation, der er fremført fra anden Side, og naar man ved, at vi skal bidrage til saa vidt muligt at holde Ro i de store Befolkningslag, er det ikke rimeligt at sige, at man kommer for tidligt med et Forslag som dette. Det har saa vist været længe nok, inden vi kunde naa til Enighed om det, saa jeg vil meget henstille til det ærede Medlem Hr. Krag, at han indstiller sig paa at bidrage til, at dette Forslag kan blive hurtigt gennemført.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen skal jeg kun bemærke, at selvfølgelig er Arbejdsfordelingen en Byrde, det er ganske givet, men den er desuden Udslag af en Kammeratskabsfølelse og et Sammenhold, som man kunde ønske sig mange Steder uden for Arbejdernes Kreds.

Naar det ærede Medlem stadig peger paa, at Strejkebidraget kan sættes ned, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det er kun en ganske lille Del af det samlede Kontingent, der gaar ind i Strejkekasserne. Den langt overvejende Del er Arbejdsløshedskontingent, Bidrag, hvorved man sikrer sig selv og andre, naar der ikke er Arbejde at faa. Jeg vil gentage, idet jeg haaber paa, at det endelig maa gaa op for det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at der i afvigte Finansaar er ydet nogle og tyve Millioner